

Vesti z evropskega bojišča.

(Nadaljevanje iz prejšnjih)

dolgem času zopet napadi angleško obrežje iz zraka. Stiri ali pet eroplanov je izrabilo gosto meglo, ki je pokrivala pokrajino ob morju in napadlo okolico Norfolka. Padlo je več bomb in ena oseba je bila usmrčena. Protizračna obramba na tleh je bila nemogoča vendar megle in angleški avijatiki, ki so se naglo dvignili v zrak, niso mogli najti sledu za napadale.

ZOPET EDEN TRANSPORT POTOLJEN: 413 MRTVIH.

London, 24. maja. — Na angleški fronti zopet nagaja dejstvo

ne včeraj so bile le praske in patruljami in topniški dvoji. Pričakuje se, da bo dal maršal Haig zopet par dni odmora ujem četar, dokler se medtem izvrši artiljerijske priprave za napade. Nemške pozicije na angleški fronti so v zelo resnem položaju. Na bregovih reke Scar so Angleži odprli dvanajst milijon luhnov v nemški fronti; v tem skoraj nobenih zemeljskih obid. Severno od te luhnj se ne drže v Oppy in Fresen, dočim na južnem koncu, sem milij Scarpe še vise v visokih jardov širokem zakopu nadom na Bullecourtu. Vse te pozicije Nemcev so odcepilene od ne, osamljene in zasedene na teh bokih, kar pomeni, da ne more prenesti ponovnega napada Angležev.

Berlin via London, 24. maja. — Admiraliteta poroča, da so submarinke ali mine potopile v prejšnjem tednu 18 parnov, nad 1600 tonami in devet ladij iz pod te tovorne teže. Razen tega so bile potopljene tri ribiške ladje. Submarinke so brezuspešno napadle devet parnikov.

27 britiških ladij potopljenih v prejšnjem tednu.

London, — Admiriliteta poroča, da so submarinke ali mine potopile v prejšnjem tednu 18 parnov, nad 1600 tonami in devet ladij iz pod te tovorne teže. Razen tega so bile potopljene tri ribiške ladje. Submarinke so brezuspešno napadle devet parnikov.

V prejšnjem tednu je priplulo v angleška pristaniška 2664, odtulje pa 2759 trgovskih parnikov vseh narodnosti.

Madrid via Buenos Aires. — V Lisaboni so bili včeraj veliki izgredi in ponučni boji vsled posmanjanja hrane. Neka brzavljaka se glasi, da so se policiisti in pomorski pridružili Izrednemu komisiju iz družega vira poročajo, da so portugalski bojni ladje bombardirale mesto. Amnada je lojalna, ali do zdaj še ni v stanu potlačiti izgredov. Nemiri se vrše tudi po drugih krajih Portugalske. Vlada dolži nemške agente, da štanjajo ljudstvo k uporu.

1. Ameriški parnik torpediran.

New York — Brzavljaka poroča, da je bil torpediran in potopljen na Sredozemskem morju neki ameriški parnik z 8000 tonami.

Parnik je vozil blago za Švico. Tu je pravijo, da edini parnik te velikosti, ki bi bil v tem času na Sredozemskem morju, je zasezen nemški parnik, kateri je pred kratkim odplovil proti Italiji.

Ameriška mornarica učigala submareinke.

London. — Admiriliteta javlja, da ameriški razruševalci v bojnim pasu izborno vrše svojo nalogo.

Žrtve submarink so se temeljito znižale in upati je, da se bodo še bolj. To resnico potrjujejo tudi v Berlinu, ko izjavljajo uradno, da upajo na unicenje angleške trgovske mornarice do 1. oktobra t. l., medtem ko so prej upali do 1. junija.

Dunaj v gospodski zbornici.

Dunaj via Berlin in London. — Cesarski Karl je imenoval dosmrtnim poslanecem v avstrijski gospodski zbornici drja Konstantina Dunoba, bivšega poslanika v Združenih državah, dalje feldmarsala Hoetendorffa. Moriz Benedikt, izdajatelja dunajske "Neue Freue Presse", barona Škoda, lastnika tovarn za kanone in 57 drugih.

Kajzerjev tron se majuje.

Ženeva, Švica. — Dr. Aristides Agnero, kubanski poslanik v Nemčiji, ki potuje proti domu, je izjavil tukaj sledče: "Prinjam dobre novice. Štirinajst let sem bil v Berlincu in zato se lahko zanesete, da dobri poznam značaj naših sovražnikov. Onkrat Cesare se gode resniči. Pročelje cesarske palče sicer izgleda trdno na zunaj, toda v resniči zижajo v palači velike razpiske. Tla pod nemško monarhijo se tresejo in nis je ne bom čudil, če bo nekoga bližnjega dne na njemem mestu velik kup razvabil."

Kajzerjev tron se majuje.

Ženeva, Švica. — Dr. Aristides Agnero, kubanski poslanik v Nemčiji, ki potuje proti domu, je izjavil tukaj sledče: "Prinjam dobre novice. Štirinajst let sem bil v Berlincu in zato se lahko zanesete, da dobri poznam značaj naših sovražnikov. Onkrat Cesare se gode resniči. Pročelje cesarske palče sicer izgleda trdno na zunaj, toda v resniči zижajo v palači velike razpiske. Tla pod nemško monarhijo se tresejo in nis je ne bom čudil, če bo nekoga bližnjega dne na njemem mestu velik kup razvabil."

LADNA KRIZA NA OGRSKEM

London, 24. maja. — Danskana vodiča v kabinetni krizi v Budimpešti so v konfliktu. Egg brzavljaka pravi, da resignacija grofa Tisza ni potrjena, a druga, ki prispeval vse ministerstvo. Zadnjih dnevih tudi pravi, da so kvirji porodile notranje politične razlike in da ni v zvezi z mirovnim

Joffre in Vivian doma.

Pariz, Francija. — Marshal Joffre je v bistvi ministrski predsednik Viviani sta se včeraj izkrala v Brestu in danes sta že v Parizu.

Bila sta navdušeno sprejeti. Njuna pot iz Amerike je bila aranžirana tako tajno, da ni nikde vedel o njunem prihodu razen uradnih krovov.

Na ANGLESKEM.

London, 24. maja. — Danes na

angelski fronti so Nemci po

Washington, D. C. — Joffre in Viviani sta odšla s parnikom iz New Yorka 15. maja. Za njun odhod so vedeli le vladni uradniki in nekaj časnikarskih poročevalcev, ki so se pa skrbno pokorili prsto, veljni cenzuri. Odpotovala sta na ravno istem parniku, ki ju je priveden semkaj in v spremstvu francoske križarke. Kako skrbno je bil prikrit njun odhod iz Amerike, dokazuje dejstvo, da so še včeraj prihajala vabila iz raznih krajev Amerike na Joffra, da jih naj občute.

Ameriški ženisti v Londonu.

London. — Prvi oddelki ameriških armadnih ženistov je dosegel Transylvania' in 413 mož je izgubilo življenje. Parnik je imel 14,315 ton in pred vojno je bil lastnina družbe Anchor Line.

Pariz, 24. maja. — Francoski parnik Sontay na poti iz Marsella v Solun s 345 potniki je bil torpediran 16. aprila. 45 potnnikov je izgubilo življenje. Sontay je imel 7247 ton. Kapitan Magen hotel iti v rešilni čoln in je utonil s parnikom vred.

Francija se pripravlja za sprejem Pershinga.

Pariz. — Jules Cambon, generalni tajnik za ministrstvo zunajnih zadev, je dejal včeraj, da se bo Francija dostojno pripravila za sprejem ameriške armade pod generalom Pershingom. Armada bo sprejeta na enak način, kakor sta bili sprejeti v Ameriki Joffre, Viviani in ostali člani francoske komisije. Francosko ljudstvo smatra, da prihod ameriških čet je zadnji večji dogodek pred končno zmago.

Washington, D. C. — Kakor pravijo v vojnem departmantu, bo general Pershing z ameriškimi četami pod vrhovnim poveljništvom angleškega generala Haiga.

Vladna kriza na Kitajskem.

Peking. — Predsednik Lijan-hung je odslovil doseganega ministrskega predsednika Tuan-čijuva in imenoval na njeogovo mesto držva. Vutingfanga, bivšega poslanika v Združenih državah, katemu je poverjena naloga, da sestavi nov kabinet. Ta akcija bo menila naredila konec neslogi v parlamentu in ugodno rešila vprašanje vojne z Nemčijo.

Nemški socialisti — veleizdajalc?

Amsterdam. — Iz Berlina javlja, da namerava kajzerjeva vlast arietirati Ledeboura in več drugih socialistov maršinske frakcije in jih persecutirati zaradi veleizdaje. Vlada je že uvelia preiskavo proti voditeljem, ki so organizirali strajki municipijskih delavec. Ledebour je nedavno tega govoril o revolucioni in nemški republike v rajhstagu.

Konskripcija z 20 letom v Kanadi.

Ottawa, Ont. — Kanadska vlada se je odločila, da na temelju novega vojaškoobveznega zakona poklici v armado vse fante, ki so dosegli dvajseto leto starosti. Maksimalna starost še ni določena.

Chicaške vesti.

Gompers pozvan v Chicago.

Strojniki družbe Loew-Victor Engine Co., kateri so v ponedeljek popoldan proglašili štrajk, so pozvali Samuel Gompersa, predsednika ameriške delavske zveze, da naj pride v Chicago in natančno pojasni, kaj je s tem misli, ko se je izrekel, da v vojnem času delavstvo ne sme štrajkati. Stavkujoči strojniki zahtevajo od Gompersa, da naj jim pove, ali so delavei dolžni sedaj z ozirom na vojni čas v interesu domovine opustiti zahtevo za osemnajst let starosti.

Maksimalna starost še ni določena.

POTREBUJEMO 100 SLOVENSKIH RUDARJEV.

Električno razsvetljeni rudnik, odpre luči, nove kompanijske hiše, stalno delo, ni pomanjkanja voz, ni kompanijskih prodajaln, premog do šest čevljev visok, ni vode ne plina v rovu. Pridite z orodjem pripravljeni za delo. Ako ne morete priti, nam pišite. Zglastite se pri Superintendetu, Meadow Lands Coal Co., Mine No. 2, Arden, Pennsylvania, P. C. C. St. Louis R. R. ali rov štev. 3, Avella, Pa., Wabash Railroad.

(May 25, 31.)

POZOR ROJAKI!

Naznanim rojakom, da sem odprti trgovino z mešanim blagov in se priporočam za osilen osel.

— Vsakemu bom hvalje postrel gel po smerni ceni.

ANTON ZORNIK,

HERMINIE, PA.

KROJAČI POZOR:

Potrebujem dobro izučenega krojača za delo pri meni ali pa

ako je zadovoljen kdo iti z menoj v kompanijo; jaz imam vso potrebljeno opravo in tudi denarja ne zahtevam, da bi moral kaj založiti;

glavno je ako ktereča veseli in je dober krojač. Ako ktereča veseli sam za delo ali pa v drugščinu, niso srečni, da je dober krojač.

Ako ktereča veseli sam za delo ali pa v drugščinu, niso srečni, da je dober krojač.

— Odgovor Gompersov pričaku-

jejo z veliko napetostjo.

Dve mladi begunki.

Na severozapadni postaji sta v pondeljek zvečer zahtevali dve mladi deklici vozni listek do Hinsdale.

Ker sta bili še jako mladi, sta obudili splošno pozornost.

Ko so jih začeli izpraševati od kod in

kam, sta povedali, da se imenuje Elizabeth in Myron Brown, stari 7 in 12 let; stanjeta v Hinsdale in sta tukaj v Chicagi obiskali teto, katera je prej stanovala zraven njih staršev. Vzeli sta materi denarnico, v kateri je bilo \$5 in sta se peljali k svoji teti. Mesto da bi šli k svoji teti, sta se raje zabavale po mestu ves dan do večera in sedaj bi se rade peljali domov. Deklici sta bili izročeni otroškemu sodišču.

Zahteva \$25,000 odškodnine.

Gdje Cora Woodard toži Arthur T. Maltbyja za odškodnino v znesku \$25,000, ker ji je menda obljubil zakon, sedaj je pa nemara poročiti. Maltby zanikuje, da bi je bil obljubil zakon. Stvar je sedaj pred višjim sodiščem.

Francija se pripravlja za sprejem Pershinga.

Pariz. — Jules Cambon, generalni tajnik za ministrstvo zunajnih zadev, je dejal včeraj, da se bo Francija dostojno pripravila za sprejem ameriške armade pod generalom Pershingom. Armada bo sprejeta na enak način, kakor sta bili sprejeti v Ameriki Joffre, Viviani in ostali člani francoske komisije. Francosko ljudstvo smatra, da prihod ameriških čet je zadnji večji dogodek pred končno zmago.

Mestne oblasti vsele materi otroka.

Sodne oblasti vsele materi otroka. — Sodne oblasti vsele materi Kulavice njenega šestnajstega hčerkca, katera je imela celo dan zaprto v svoji sobi, dočim je ona pohajala po mestu.

Sv. pismo vzrok ločitve.

V drugem slučaju je bilo sv. pismo vzrok, da je žena zahtevala ločitev zakona.

Priča je, da je dejal včeraj, da se bo Francija dostojno pripravila za sprejem ameriške armade pod generalom Pershingom. Armada bo sprejeta na enak način, kakor sta bili sprejeti v Ameriki Joffre, Viviani in ostali člani francoske komisije. Francosko ljudstvo smatra, da prihod ameriških čet je zadnji večji dogodek pred končno zmago.

John Verderbar.

JOHN VERDERBAR, 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

PRITOŽBE GLEDE GENERALNEGA POSLOVANJA

slova:

JOŽE AMBROŠIČ, Box 351, Cannonsburg, Pa.

ZADEVE PREPIRJIVAJE VERBINE, ki sta jih redili prva in druga instanca, se pošiljajo na naslov:

JOHN VERDERBAR, 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

PRITOŽBE GLEDE GENERALNEGA POSLOVANJA

slova:

JOŽE AMBROŠIČ, Box 351, Cannonsburg, Pa.

VSE DOPISI, razprave, članki, naznani itd. na "Prosveto" se pošiljajo na naslov:

UPRAVNITVO "PROSVETE", 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Illinois.

VSE UPRAVNISKE STVARI

ZORIN.

Spisal Josip Stritar.

(Nedeljovanje)

Ne luduj se mi, ljubi moj, da govorim tako brezbožno. Zdi se mi, da imam vendar malo izgovora pred najstrožjem sodnikom, če mi nide grena beseda. Saj je bila edina. Včeraj sem bil čez dolgo časa spet enkrat v Louvru. Nisem šel iskat tolažbe; dejal sem, da se vendar malo razmislim. Vse zastonj! Mrzlo, mrtvo so me s stene gledale znane podobe, nekdaj moje veselje! To je resnično, da ne vidimo stvari, kakor so same na sebi. Lepota je v nas, iz sebe jo poskušamo v zunanje stvari. V mojem sreču je razdrta lepota, mir pokončan!

Od tod moram iti, in pojdem, kakor se malo okrepičam, ker oslabljen sem tudi telesno, — morebiti že jutri. Kaj bi tajil? Ne upam si prav; izkušnjava je močna in mlado je še moje junostvo. Dal sem svojo besedo. Kaj je beseda? Nepremišljeno si jo dal; nikdo ninič pravice zahtevati je od tebe! O sreča je nevaren modrijan; izgubljen je, kedor ga posluša. Zato pojdem.

Zbudilo se mi je hrepenenje, da vidiš še enkrat svoj rojstveni kraj. In vendar se bojim vrneti se domov. Vse bode izpremenjeno, vse mi neznamo, tuje. Nikdo me ne bode poznal, malokodo se me temno še spominjal iz nekdanjih časov. Tu mi bode še le živo stopilo pred oči, ko budem vidiš vsakega na svojem mestu, kako izgubljeno je moje življenje! Tuje sem povsod, nikjer doma. Tuj mi je celo moj dom; in vendar me žene, da ga vidiš še enkrat. Tako se zibeljem med strahom in željami, ter danes ne vem, kaj se zgodi jutri.

XII.

Prijatelj Zorinu.

Ne boj se, ne budem te tolažil. Ženske se tolažijo in otroci. Trpečemu moškemu sreču je tolažba, kar je kajr vode razbeljenemu železu. Malo se pokadi, kajr je kajr, potem ni sledu za njo. Tolažil te ne budem, kakor te nisem svaril. Poznamo tvoje srečo, kakor bi je nosil na dlan; vedel sem, kaj mora priti, prej ali pozneje — zastonj ve svarjenje!

Vendar pa moram resno besedo s tabo govoriti; stori potem, kar se ti zdi. Pravico imam govoriti, da si mi jo sam, morebiti tudi dolžnost. Izkusil sem mnogo na svetu; nisem več mlad, toda postarale so me bolj izkušnja nego leta. Več ne igram v žalostni komediji, ki jo imenujemo življenje, zdaj sem samo gledalec, nem a ne brezčuten gledalec!

Imenoval si me prijatelja. Prijatelj je tebi, kakor meni, mnogokrat oskrnjeno, a vedno svetih in. Prijateljstvo daje pravice, a tudi dolžnosti. Tako je zdaj moja dolžnost, da naravnost s teboj govorim.

Prijatelj, ti si samopridne! Vem, kaj ti gre po glavi, če tudi mi nisi povedal, kaj namerjaš; zato ti pravim na ravnost, ti si samoprkneš in pa — strahljivec! Grdo imat eno in drugo, a zasušeno oboje.

Ziviljenje se tebi ne zdi posebno velika dobrota. Niti meni ne. Človeku ga ni ravno potreba, lahko bi bil brez njega prebil, in velika nesreča bi ne bila, ako bi ne bil nikoli noben človek zaledal solnce. Ker smo pa že enkrat prišli, če tudi brez svoje volje, na svet, skrheti nam je, to je edino pametno, da izhajamo tako dobro kakor je mogoče.

Kaj loči človeka od živali? Kaj je ideja človeštva?

Žival, vržena v življenje, kakor mi, hrani in brani se, kakor se mora in more, vsaka zase; dobro je nji kar nji koristi; kar je zmanj nje to ji je tuje, sovražno, marava in žival; in večni vojski živi z vsem, kar se giblje, kar ji prostor krati in hrano. Pravico ima, ktor ima moč; sme se, kar se more. Žival ne misli, kako se godi drugi živali; mirna, zadovoljna, srečna je samo, če je zadostila svojim potrebam. Tako žival.

Kaj pa človek! — V čem se loči od živali, aki misli in dela, kakor ona? Človek ne vidi samo sebe na svetu; brat mu je, kedor nosi njegovo podobo. Vesel ne more biti sam, če vidi brata trpeti. Ve, da, če njemu pomaga sebi pomaga. Posameznik je ud velike družine, zvezane v sreči in nesreči. Zanjo živeti, zanjo trpeti, nji, ako treba, svojo srečo žrtvovati, to si šteje v dolžnost. Ktor ne misli takto ta ni vreden človeškega imena.

Zakaj ti vse to pravim! Ali ti hočem s tem povedati kaj novega? Star, zlane stvari ti ponavljajo. Kdo je s toliko navdušenostjo, s tako gorčico zgovornostjo učil ta nauk, kakor ravno ti? Kdo je globočje čutil v svojem sroči gorie, v katerem zdihuje veseljno človeštvo? Kdo je tako zaničljivo, s tako sveto jezo govoril proti samopridnosti, ki le sebe vidi, zase skrbti?

S kakim veseljem sem te shčal govoriti takoj s kakim upanjem sem gledal ta blagi, mladostni ogenj, ki je ogreval in vmenil srečo posušalem! Dejal sem: Kadar pride njegov čas, ta bode delal v pismu in govoru na pred domovini, človeštvu; kar si ti želite a ne moreš, to vse stori v obliki tneri on!

Vse to je minolo. Vsvoji nesreči nji ti več mani, kaj se godi okrog tebe. Ali ni to samopridnost?

Svojih nimaš več, za katere bi ti bilo skrbeti. Dobro! Ali si zato že proti? Kaj si storil do zdaj za človeštvo, za domovino? Iz sveta hočeš iti, kakor dolask, predno je po plačal svoje dolgove! Ali morebiti nimaš dolžnosti! Hočeš li tako zatajiti vso svojo preteklost! Je li to moštvo! Stvar vseči od sebe, karera ti nima nobene vrednosti, iznenubi se neprijetnega bremena, katerega dalje nosti nihaj volje, — ali je to jumaštvo?

Glej, dva sta šla po tem poti pred tabo, blagci tisti oba, tvoja prijatelja in moja, za njima in sledi in kaj sta obeta! Hočeš li iti za njima? O jutri! Kadar pride bojna ura, oranje od sebe, pa urcu v beg. Kdo pa naj se borit? O ko bi morebiti naj moči do tebe, zarotil bi te za vse, kar ti

je bilo nekdaj sveto! Glej, ubogo našo domovino, pa zdaj ti ni več v mislih; ko bi se je še spominjal, ko bi ti tlela še iskrica tistega ognja, ki ti je nekdaj zanjo gorel v sreu, ujunačil bi se in pozabljivši svoje bolečine, živel bi zanjo.

Kako si ti pozal njene potrebe, kako gločko si čutil bolečine njene, kako si hrepenel ponagati ji, posvetiti ji vse svoje moči.

O sanjal sem lepe sanje, in središče teh sanjal si ti — zdaj smem govoriti — sanjal sem, da budeš ti nam mož, ki ga potrebujemo, kateri videč, da je ljudstvo lačno, ne bode dajal kamena onim kateri prosijo kruha; ki bode kazal z besedo in dejanjem bratom svojim pot, po katerem se bodo bližali bolj in bolj dušni in telesni blaginji. Resnica nam je treba in bratovske ljubezni. Kdo je gorel za resnico kakor ti? Kdo je ljubil svoje brate raje z vsem svojim srečem kakor ti? In zdaj je vse to minulo!

A kaj bi govoril! Morda pričekuješ, da ti začenjem zdaj še mečiti srečo, kakor ženske, češ, da se spomni tudi mene, najinega prijateljstva, ne pušča me samega na svetu! Ne boj se, nič tega! M. možu ne govoriti tako. Pojd in stori, česar ne moreš pustiti!

In vendar, strašno mi je misliti, da bode to polno, bogato sreča skoraj morebiti jed gladnim črhom! Ne smem in ne morem misliti, da se vse te visoke misli, vsi ti globoki čuti izgube in poginejo za zmerom brez sadu, brez sledu za sabo.

Govoril sem in storil svojo dolžnost, več ne morem. Vse drugo je v tvoji moči.

Dobil sem pismo od Eveline. Preprosti otrok me prosi, naj pride in te potolažim, kakor se tolaži dete, ki je pašo in se v celo pobilo! In vendar me je čudno, ganilo otroče pismo. Posljam ti, da je preberes; morebiti imajo večjo moč do tebe nedolžne otroče besede, nego gorne priateljeve prošnje!

Zorin prijatelju.

Kako težko sem pričakoval pisem tvojih! S kakim veseljem sem čital ter zvesto v sreu hranil vsako twojo besedo! In zdaj? Besedo čitam za besedo, znan mi je njih pomen, ali komaj umem, kako se vežejo. Znan glas mi bije iz tvojega pisma na vno, ali ne budi mi kakor nekdaj v sreču sorodnega odmeva. V mojem sreču je vse mrtvo!

O prijatelj, kako žalostno se motič o mojem stanu! Spominjam me nekdanjih dni, oživlja mi nekdanje misli in čuti! Kaj pomaga? Kdo mi vrne nekdanjo moč? Egleno zagrinjal mo krije srečo, kar je za mano. Potrte so mi dušne in telesne moči. Kako hočeš vladati in voditi ladijo, ko ti je nevihta zdrobila krmilo! Družega ne vem, nego da sem trden in pokoja željan — pokoja, kjer nič več ne čuti ni duh ni telo, kjer mi prestance utripati nemirno, utrujeno srečo.

Sinoč sem bil na pokopališču Pére Lachaise. Bil je lep, tih večer. V daljavi samo se je razlegal mestni hrup. Znano ti je, da ni kraja na svetu, kjer bi bilo na tako majhnem prostorni zbranih toliko slavnih mož vseh časov in krajev — pod zmajem.

Kamor pogleda, sijajna imena na sijajnih spomenikih. Pod njimi uživajo sad svojega truda možje, ki so živelji in trpeli, delali, in se trudili človeštvu v korist. Ta je razsvetljeval, z lučjo svojega uma ter razkrival najglobokejše skrivnosti; ta je pel iz dna svojega sreča nesmrtnje pesmi, katere bodo ogrevale in navduševale pozne rodove. Kaj je njišča platišča! Kaj so dosegli zase z vsem trudem svojim! Slava — prazno ime je.

Kak razloček je zdaj med njim, katerega ime je zapisalo z neizbrisnimi črkami v zlato knjigo hvalne človeštva, in med njim, katerega grob je zapoljen, brez imena, brez spomina! Dosegli so, kar je zadnji namen vsega bitja in gibanja na svetu — pokoj!

Cemu vse življenje in gibanje, cemu trpljenje in solze, če je tak njih smoter in konec!

Pri kraju pokopališča zagledam na grobu brez spomenika, kajr je klečala žalujoča ženska podoba. Ko se ji približam, vidim ubožno oblečeno dekle, vse objokano. Ne gane se o mojem prihodu; saj njene misli zdaj niso nad zemljo. Nisem je mogel vprašati, po kom žaluje. Cemu tudi? Slišal bi pač, da ji tu počiva oče ali mati, edina njena podpora, da zdaj nima sirot nikogar na svetu. O da človek še na pokopališču ne najde mira. Pojd, kamor hočeš, povsod te spremlja kakor senca trpljenje človeško. Neumirjen, nepotolažen šel sem tih domov.

Evelina je res dobro dete. Kaj si prizadeva srečo, da bi mi za samo trenotje razvedričila čelo! Kdo je srečna, samo če me tako daleč pripravi, da se ji malo nasmehnem.

Šrno hvalo, dragi moj, edini moj prijatelj na svetu, za tvojo ljubezni polno skrb, ki mi glasno govoris iz vsake besede tvojega pisma! O da ti je ne morem povrniti, kakor bi rad! Imej potrpljenje in meno. Obljubiti ne morem ničesar; sam čakam, križem roke držeč, kaj mi prinese prihodnja ura. —

Dela Zorinu.

Ozdravela sem. Vsaj trdijo vse, da sem zdrava, oče, Julijeta, mati Venier in tudi zdravnik, in ta mora vedeti. Vidijo me da jem in hodim, tudi lica, pravijo, da se mi zoper rdeče; kaj hočeš več? Meni sicer ni zdravo pri sreči, a nečem Jim kallisti veselja. Zoper se z Julijeto sprejam po vrnoru, zoper obiskujem ljubljene kraje. Vse je, kakor je bilo, in vendar vse izpremenjeno. Zdi se mi, kakor da bi mi bilo vse z nekako tenko mogo preprečeno.

Ali bi mi ne bilo bolje, ako bi počivala v hladni zemljii! Milan, Milan! brez tebe ni zdravja, brez tebe ni življenja! Silim se upati, rada bi se pregovorila, ni mi mogoče. Notranji glas mi govoris, da meni ni upanja. Milan, ti si upanje moje, in ti si daleč od mene, ti ne bodeš nikdar moj!

(Dalje prihodnjih.)

Spisal: Fran S. Tauchar.

Trije ženini.

— Salo-igra v dveh dejanjih.

(Nedeljovanje)

George: Milena, moja draga Milena! — Rekla si, da me ljubiš... Vem da zate ni posebno prijetno tukaj, zakaj bi ne šla z mano... (Milena se zgane). Jaz sem danes pripravljen na vse. Usoda življenja me je privедla do tega... Milena: Prosim Te, ne govoris tako! — Kdaj odide vlak, s katerim odpotuješ?

George: Vlaki gredu vsak dan, toda zdaj še nevem, kdaj odpotujem, ker — ker mislim Tebe poškodati, da greva skupaj.

Milena: Ah, — George...

George: Napraviva po starji ameriški navadi: Pusti mož in pojdi z meno, in tuje, nezname kraje... kjer bova živela v ljubezni...

Milena (vzdihne): Ni mogoče, George, — jaz sem omožena...

George: Tvoj mož je kvartač; — saj presedi vse noči pri kvaropireh! Milena, jaz bi ne bil tak; jaz bi svojo ženo nikdar ne zanemarjal.

Milena (vstne): Kaj Ti je danes, George? Ta-ko Te še nikdar nisem slišala govoriti.

George (jo objame): Ljubim Te, Milena... Če me tudi Ti ljubiš, pojdi z meno, (jo misli poljubiti, ona se mu izvije iz objema).

Milena: Ne morem! — Ne snem!... Oh! kaj sem zakrivila, da imam tako težko življeneje!... (Sede k mizi in ihti).

George (stopi k njej): Ne jokaj Milena:

Milena (mirneje): Prosim Te, George, odpotuj, — obema bo lažje.

George: Tvoja želja mi je ukaz, toda premisli dobro. Ako se pa odločis za potovanje z me-noj — — — (Nekdo potka).

Tretji prizor.

(George, Milena, Jera).

Milena (si obriše solze in gre odpira): O, Ti si Jera! Le bližje.

Jera (vstopi, pogleduje njo in Georga, se o-vre po hiši): Dober večer!

Milena: Vsedi se Jera, vem da si trudna. Ali več kaj novje!

Jera (grdo pogleduje Georga): Nič posebne-ja nevem... O, kaj sem že hotelova povedati... že vem, — novo obleko imam.

Milena: Novo obleko! Kakšno pa?

Štrom Amerike.

Gostilničar ubijalec. — Iz Dan-

ville, Ill. se poroča, da je gostilničar Andrew Appanatis ustrelil premogarja William Hamiltona, ker se je branil z njim piti. Krogla je Hamiltona zadela ravno v čelo.

Appanatis se sedaj izgovarja, da ni vedel, da je bil samokres na basan in da ga je nameril samo v žalosti.

Dekleta mačko železniške vozo-v. — Baltimore & Ohio železniška družba je naznana v časopisih, da sprejme precejšnjo število deklet za mazanje železniških vozov, ker je veliko moških uslužencev odšlo k vojakom. Oglasilo se je že precej deklet, katere so prevzete to delo, nekatera pa tudi niso hoteli. Pleta dobijo iste, kot so prej dobivali moški delavci.

Brata ustrelil. — V Cumber-

landu, Md. je ustrelil James W. Hawes, 33 let stra, svojega 6 let mlajšega brata Scotta. Bila sta pri ribolovu in poskušala neko piščilo, katera se je izprožila v roki Jamesa in strel je tako nesrečno zadel brata, da je bil takoj mrtev. James W. Hawes se je tako vstrabil, da ga je kap zadela od samega straha in čez dva dni je umrl.</p